

Pravdivost, dokazatelnost. Důkazové metody a systémy.

Luboš Popelínský

E-mail: popel@fi.muni.cz
<http://nlp.fi.muni.cz/uui/>

Obsah:

- Pravdivost v interpretaci a logická pravdivost
- Axiomatické systémy pro výrokovou logiku
- Formální systémy
- Normální formy
- DPLL

Logický agent

```
function KB-AGENT(percept) # vrací akci
# globální: KB – báze znalostí; t – číslo, na začátku 0
    tell (KB, make_percept_sentence(percept, t))
    action ← ask(KB, make_action_query(t))
    tell (KB, make_action_sentence(action, t))
    t ← t+1
    return action
```

Pravdivost v interpretaci

Formule A je **pravdivá v interpretaci I** (Interpretace I splňuje formuli A), jestliže **po substituci za výrokové symboly vrací hodnotu TRUE**

Dokážeme dosazením z I do A a vyhodnocením (valuací) logických spojek.

viz **Animace**

Silnější vlastnost: **pravdivost ve všech interpretacích**

Logická pravdivost I

Formule je **pravdivá** (logicky pravdivá), jestliže je pravdivá ve všech interpretacích.

pravdivá formule == **tautologie**, anglicky též **a valid formula**

Důkaz (logické) pravdivosti formule: model checking; ukážeme, že formule je pravdivá ve všech interpretacích.

Vytvoříme pravdivostní tabulku a pro každou interpretaci ověříme, že formule je v této interpretaci pravdivá.

Složitost n výrokových symbolů, tj. 2^n interpretací

Existuje efektivnější způsob?

Logická pravdivost II

Příklad: $p \Rightarrow (q \Rightarrow p)$

Příklad: $p \vee (\neg p \wedge r)$

Příklad: $p \vee (\neg p \wedge r) \vee \neg p$

Příklad: $(p \vee q) \wedge (\neg p \vee \neg r)$

např. znegování formule a důkaz nesplnitelnosti? == důkaz sporem

Formule s implikací a důkaz sporem

$$P \Rightarrow Q$$

- ověření tautologií tvaru implikace metodou **protipříkladu**:
⇒ je nepravdivá pouze pro pravdivý předpoklad a nepravdivý důsledek.
Pro tuto variantu – za předpokladu nepravdivosti důsledku – pro
příslušné interpretace ověříme (ne)pravdivost předpokladu.
- příklad: $p \Rightarrow (q \Rightarrow p)$
 - předpoklad: p pravdivá, $q \Rightarrow p$ nepravdivá
 - jediná možnost nepravdivosti $q \Rightarrow p$:
 q pravdivá, p nepravdivé
 - spor s předpokladem pravdivosti p

== **důkaz sporem**, proof by refutation or proof by contradiction.

$\alpha \models \beta$ právě když je formule $\alpha \wedge \neg\beta$ nesplnitelná.

Axiomatický systém

- jazyk: stejný jako jazyk výrokové logiky; primárně používáme systém spojek $\{\Rightarrow, \neg\}$, ostatní spojky jsou chápány jako zkrácené zápisy:
 $A \wedge B =_{df} \neg(A \Rightarrow \neg B)$, $A \vee B =_{df} \neg A \Rightarrow B$,
 $A \Leftrightarrow B =_{df} (A \Rightarrow B) \wedge (B \Rightarrow A)$
- axiomy (resp. schémata axiomů; A, B, C jsou formule):
 - A₁** $A \Rightarrow (B \Rightarrow A)$
 - A₂** $(A \Rightarrow (B \Rightarrow C)) \Rightarrow ((A \Rightarrow B) \Rightarrow (A \Rightarrow C))$
 - A₃** $(\neg B \Rightarrow \neg A) \Rightarrow (A \Rightarrow B)$
- odvozovací (inferenční) pravidlo **modus ponens (MP)** (pravidlo odloučení): jsou-li z axiomů dokazatelné (odvoditelné) formule A a $A \Rightarrow B$, pak je dokazatelná i B . Zapisujeme též

$$\frac{A \quad A \Rightarrow B}{B}$$

Příklad

- **důkaz A:** konečná posloupnost formulí, jejíž každý člen je axiom nebo důsledek MP, jehož předpoklady jsou mezi předchozími členy, a poslední člen je formule A. Je-li A dokazatelná, píšeme $\vdash A$.
- **příklad:** dokažte $\vdash A \Rightarrow A$ (vpravo jsou komentáře k jednotlivým krokům)

1. $\vdash A \Rightarrow ((A \Rightarrow A) \Rightarrow A)$ **A₁**
2. $\vdash (A \Rightarrow ((A \Rightarrow A) \Rightarrow A)) \Rightarrow ((A \Rightarrow (A \Rightarrow A)) \Rightarrow (A \Rightarrow A))$ **A₂**
3. $\vdash (A \Rightarrow (A \Rightarrow A)) \Rightarrow (A \Rightarrow A)$ **MP(1,2)**
4. $\vdash A \Rightarrow (A \Rightarrow A)$ **A₁**
5. $\vdash A \Rightarrow A$ **MP(3,4)**

Vlastnosti uvedného axiomatického systému

- **Věta (korektnost a úplnost):** A je dokazatelná právě tehdy, když je pravdivá, tj. $\vdash A \Leftrightarrow \models A$
Důkaz: \Rightarrow (korektnost): ověříme, že axiomy jsou tautologie a jsou-li předp. MP tautologie, pak i důsledek je tautologie (tabulky, věta o implikaci)
 \Leftarrow (úplnost): složitější, na základě pomocných tvrzení (lemma o neutrální formuli a lemma o odvození z atomických komponent)
Pozn.: věta vystihuje vztah mezi syntaxí a sémantikou výr. logiky
- rozhodnutelnost: neexistuje systematická procedura (jde spíše o "hádání" jednotlivých kroků důkazu), nevhodné pro strojové zpracování. Dokazování lze zjednodušit pomocí dokazatelnosti z předpokladů a syntaktické věty o dedukci ($T, A \vdash B \Leftrightarrow T \vdash A \Rightarrow B$).
- axiomy jsou nezávislé (žádný nelze odvodit ze zbývajících dvou)

Formální systémy

Axiomatický systém je příkladem **deduktivního systému** (nebo též formálního systému).

Formální systém

- postavený výhradně na syntaktické bázi: jazyk logiky neinterpretujeme, provádíme s ním pouze syntaktické manipulace – důkazy
- cíl: získat formální teorii jako souhrn dokazatelných formulí – **teorémů**
- formální systém tvoří
 - jazyk + formule (symbolický jazyk výrokové logiky) – bez interpretací
 - **odvozovací pravidla** – operace na formulích umožňující konstrukce důkazů
 - případně **axiomy** – výchozí tvrzení přijímaná bez důkazu; (axiomy spolu s odvozovacími pravidly tvoří **dedukční systém**)
- formální systémy lze rozdělit na
 - axiomatické (méně pravidel)
 - předpokladové (méně axiomů)

Požadované vlastnosti formálních systémů

- **korektnost (bezespornost)**: je dána výběrem axiomů a odvozovacích pravidel; systém je korektní, nelze-li v něm zároveň odvodit tvrzení i jeho negaci. Ve sporném systému lze odvodit cokoliv. Vyžadována vždy. (Sémantická korektnost: existuje alespoň jeden model.)
- **úplnost**: připojením neodvoditelné věty k úplnému systému se tento stane sporným. Nevyžadována vždy – úplné jsou pouze velmi jednoduché teorie. (Sémantická úplnost: každé tvrzení pravdivé ve std. interpretaci lze odvodit.)
- **rozhodnutelnost**: existence algoritmu pro ověření dokazatelnosti libovolné formule. V axiom. systémech podmíněna úplností; zpravidla splněna pouze pro určité třídy formulí.
- **nezávislost axiomů**: nezávislý axiom nelze odvodit z ostatních axiomů; závislý axiom může být vypuštěn z dané soustavy axiomů

Další axiomatické systémy

Для исчисления высказываний могут быть построены аксиоматизации и с одной единственной схемой аксиом. Так, например, если за примитивные связки принять \neg и \supset , то при единственном правиле вывода — modus ponens — достаточной оказывается схема аксиом:

$$[((\mathcal{A} \supset \mathcal{B}) \supset (\neg \mathcal{C} \supset \neg \mathcal{D})) \supset \mathcal{C}) \supset \mathcal{E}] \supset [(\mathcal{E} \supset \mathcal{A}) \supset (\mathcal{D} \supset \mathcal{A})]$$

(Мередит [1953]).

Другим примером такого рода может служить система Никода [1917], в которой употребляется единственная связка $|$ (дизъюнкция отрицаний), имеется единственное правило вывода, по которому \mathcal{C} следует из \mathcal{A} и $\mathcal{A} | (\mathcal{B} | \mathcal{C})$, и единственная схема аксиом

$$(\mathcal{A} | (\mathcal{B} | \mathcal{C})) | \{[\mathcal{D} | (\mathcal{D} | \mathcal{D})] | [(\mathcal{E} | \mathcal{B}) | ((\mathcal{A} | \mathcal{E}) | (\mathcal{A} | \mathcal{E}))]\}.$$

Дальнейшие сведения из этой области, в том числе и исторический обзор, можно найти в книге Чёрча [1956].

Gentzenovský systém (kalkul sekventů)

- příklad pravidlového systému formální logiky: pouze nástin, nikoliv úplná definice
- další typ výrazů formálního jazyka: sekventy (sekvence)
 $A_1, A_2, \dots, A_n \vdash B,$
kde A_i, B jsou formulé, \vdash je symbol odvoditelnosti (dokazatelnosti).
Posloupnost na levé straně chápeme jako konečnou množinu formulí
(budeme ozn. Γ) – nezáleží na pořadí, lze vynechat duplicity, může být prázdná.
- jediný axiom: $\Gamma, A \vdash A$

Gentzenovský systém: pravidla

- obecné schéma pravidel: $\frac{\text{předpoklad}_1 \quad \dots \quad \text{předpoklad}_n}{\text{závěr}}$
- pravidla zavedení a eliminace předpokladu:

$$\frac{\Gamma \vdash A}{\Gamma, A \vdash A} \qquad \frac{\Gamma, A \vdash B \quad \Gamma, \neg A \vdash B}{\Gamma \vdash B}$$

- řada pravidel pro spojky (uveďeme pouze některá na ukázku)
zavedení a eliminace \vee :

$$\frac{\Gamma \vdash A}{\Gamma \vdash A \vee B} \qquad \frac{\Gamma, A \vdash C \quad \Gamma, B \vdash C}{\Gamma \vdash C} \qquad \frac{\Gamma \vdash A \vee B}{\Gamma \vdash C}$$

zavedení a eliminace \wedge :

$$\frac{\Gamma \vdash A \quad \Gamma \vdash B}{\Gamma \vdash A \wedge B} \qquad \frac{\Gamma \vdash A \wedge B}{\Gamma \vdash A} \quad \frac{\Gamma \vdash A \wedge B}{\Gamma \vdash B}$$

Gentzenovský systém: důkazy

- důkaz sekventu: strom, v jehož kořeni je dokazovaný sekvent, v listech axiomy a každý uzel (závěr) se svými přímými následníky (předpoklady) představuje instanci některého z pravidel systému
- je-li dokázaný sekvent tvaru $\vdash A$, pak formuli A nazýváme teorém (odvoditelná resp. dokazatelná formule)
- systém je korektní a úplný (platí $\vdash A \Leftrightarrow \models A$)
- příklad: důkazu sekventu $\vdash p \vee \neg p$:

$$\frac{\frac{\neg p \vdash \neg p}{\neg p \vdash p \vee \neg p} \quad \frac{p \vdash p}{p \vdash p \vee \neg p}}{\vdash p \vee \neg p}$$

(použito pravidlo eliminace předpokladu a dvakrát pravidlo zavedení \vee)

Logický agent

```
function KB-AGENT(percept) # vrací akci  
# globální: KB – báze znalostí; t – číslo, na začátku 0  
    tell (KB, make_percept_sentence(percept, t))  
    action ← ask(KB, make_action_query(t))  
    tell (KB, make_action_sentence(action, t))  
    t ← t+1  
    return action
```

Jak se liší uvedené důkazové metody od znalostního agenta a v čem se podobají ?

Logická pravdivost III

Příklad 1: $p \Rightarrow (p \vee r)$

Příklad 2: $p \vee (\neg p \wedge r)$

Příklad 3: $p \vee (\neg p \wedge r) \vee \neg p$

Příklad 4: $(p \vee q) \wedge (\neg p \vee \neg r)$

všechny formule 2. – 4. jsou v normální formě.

Normální formy

- **Věta o reprezentaci:** každou n -ární pravdivostní funkci lze reprezentovat formulí výrokové logiky $A(p_1, p_2, \dots, p_m)$ obsahující pouze spojky \neg , \wedge a \vee , kde $m \leq n$.
- Jak zkonstruovat k funkci tuto formuli ([základ důkazu věty](#)): nechť je funkce reprezentována standardní tabulkou. Jsou-li všechny funkční hodnoty rovny 0, je reprezentující formulí libovolná kontradikce, například $p_1 \wedge \neg p_1$. Jinak pro každý řádek, v němž je funkční hodnota rovna 1, vytvoříme konjunkci $K_i = {}^i p_1 \wedge {}^i p_2 \wedge \dots \wedge {}^i p_n$, kde pro $j = 1, 2, \dots, n$

$${}^i p_j = \begin{cases} p_j & \text{je-li v } i\text{-tém řádku hodnota } j\text{-tého argumentu 1} \\ \neg p_j & \text{je-li v } i\text{-tém řádku hodnota } j\text{-tého argumentu 0} \end{cases}$$

Disjunkce D všech konjunkcí K_i reprezentuje danou pravdivostní funkci.

Příklad

Příklad: určete formuli reprezentující následující pravdivostní funkci:

x	y	$f(x, y)$	K_i	D_i
1	1	1	$K_1 = p \wedge q$	
1	0	0		$D_2 = \neg p \vee q$
0	1	1	$K_3 = \neg p \wedge q$	
0	0	1	$K_4 = \neg p \wedge \neg q$	

- atomické formule a jejich negace == literály. Elementární konjunkcí nad p_1, p_2, \dots, p_n nazveme každou konjunkci, v níž se každý z těchto symbolů vyskytuje jako literál právě jednou. Úplnou normální disjunktivní formou (úndf) nad týmiž symboly nazveme každou disjunkci vesměs různých elementárních konjunkcí.
- podobně úplná normální konjunktivní forma (únkf) bude konjunkcí všech disjunkcí v sloupci D_i ;
- $(p \wedge q) \vee (\neg p \wedge q) \vee (\neg p \wedge \neg q)$ je v úplné normální disjunktivní formě
- $(\neg p \vee q)$ je v úplné normální konjunktivní formě

DPLL (Davis-Putnam-Logemann-Loveland Procedure)

základ většiny prakticky používaných důkazových nástrojů

pracuje s formulí v konjunktivní normální formě

Pravidla

UNSAT If F contains \square , then F is unsatisfiable.

SAT If F is empty set $\{\}$, then F is satisfiable.

MULT If a literal occurs more than once in a clause,
then all but one can be deleted.

SUBS A clause in F can be deleted, if it is a superset of another
clause in F .

UNIT An element $\neg L$ of a clause in F can be deleted,
if F contains $\{L\}$.

Pravidla

TAUT A clause can be deleted, if it contains a literal and its complement.

PURE A clause can be deleted, if it contains L and $\neg L$ does not occur in F .

SPLIT

If F is semantically equivalent to a formula of the form

$\{ \{C_1 \vee L\}, \dots, \{C_k \vee L\}, \{C_{k+1} \vee \neg L\}, \dots, \{C_m \vee \neg L\}, C_{m+1}, \dots, C_n \}$

where neither L nor $\neg L$ occur in C_i , $1 \leq i \leq n$,

then replace F by the CNF of

$\{C_1, \dots, C_k, C_{m+1}, \dots, C_n\} \vee \{C_{k+1}, \dots, C_m, C_{m+1}, \dots, C_n\}$.

Pravidla 2

UNSAT $\{ \square, C_1, \dots, C_n \} \equiv \{\square\}$

MULT $\{L, L, L_1, \dots, L_m\} \equiv \{L, L_1, \dots, L_m\}.$

SUBS $\{ \{L_1, \dots, L_m\}, \{L_1, \dots, L_m, \dots, L_k\}, C_1, \dots, C_n \}$
 $\equiv \{ \{L_1, \dots, L_m\}, C_1, \dots, C_n \}.$

UNIT $\{ \{L_1, \dots, L_m, L\}, \{\neg L\} \} \equiv \{L_1, \dots, L_m\}, \{\neg L\} \}$

TAUT $\{ \{ L_1, \dots, L_m, L, \neg L \}, C_1, \dots, C_m \} \equiv \{C_1, \dots, C_m\}.$

Pravidla 3

- PURE $\{ \{p, \neg q\}, \{ \neg r\} \} \not\equiv \{ \{p, \neg q\} \}$,
but $\{C_1, \dots, C_m, \{L, L_1, \dots, L_n\}\}$ is unsatisfiable
iff $\{C_1, \dots, C_m\}$ is unsatisfiable, where $\neg L$
does neither occur in C_i , $1 \leq i \leq m$ nor in L_j , $1 \leq j \leq n$.
- SPLIT $\{\{p, r\}, \{ \neg r\}, \{q\} \} \not\equiv \{\{p\}, \{q\}\} \vee \{\square, \{q\}\}$,
but the rule preserves unsatisfiability.

Vlastnosti pravidel

- Let F be a formula in CNF and F' be obtained from F by applying a rule.
- MULT, SUBS, UNIT and TAUT are equivalence preserving, i.e., $F' \equiv F$.
- They are polynomial simplification rules.
- PURE and SPLIT are unsatisfiability preserving, i.e.,
 F is unsatisfiable iff F' is unsatisfiable.

DPLL algoritmus

1. Input F . Transform F into CNF.
2. Apply the rules MULT, SUBS, UNIT, TAUT, PURE and SPLIT until SAT or UNSAT become applicable.
3. If SAT is applicable then terminate with **F is satisfiable**.
4. If UNSAT is applicable then terminate with **F is unsatisfiable**.

Remarks

- The algorithm always terminates.
- Whenever the application of a rule in step 3 yields a formula H , then H is unsatisfiable iff F is unsatisfiable.
- The algorithm is sound and complete.

DPLL: An Example

{ {p1, p2}, {p4, \neg p2, \neg p3}, { \neg p1, p3}, { \neg p4} }

Initialization

{ {p1, p2}, { \neg p2, \neg p3}, { \neg p1, p3}, { \neg p4} }

UNIT wrt { \neg p4}

{ {p1, p2}, { \neg p2, \neg p3}, { \neg p1, p3} }

PURE wrt \neg p4

{ {p2}, { \neg p2, \neg p3} } \vee { {p3}, { \neg p2, \neg p3} }

SPLIT wrt p1.

Příklad

$$\{ \{ p_2 \}, \{ \neg p_3 \} \} \vee \{ \{ p_3 \}, \{ \neg p_2 \} \}$$

UNIT wrt $\neg p_2$ in 1st disjunct and UNIT wrt $\neg p_3$ in 2nd one.

$$\{ \{ \neg p_3 \} \} \vee \{ \{ \neg p_2 \} \}$$

PURE wrt p_2 in 1st disjunct and PURE wrt p_3 in 2nd one .

$$\{ \} \vee \{ \}$$

PURE wrt $\{ \neg p_3 \}$ in 1st dis. and PURE wrt $\{ \neg p_2 \}$ in 2nd.

SAT (satisfiable for both branches)

Shrnutí

Víme,

- co je logická pravdivost
- co jsou axiomatické systémy
- co jsou formální důkazové systémy
- jak se liší od logického agenta
- co jsou normální formy
- DPLL